

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਜੇ.

ਪ੍ਰਮੋਦ ਸ਼ਰਮਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 588 ਆਫ 1972।

3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV) — ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ 15- ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ—ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ — ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 15— ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ. ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਨਾ ਤਾਂ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

13 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ FAO ਨੰਬਰ 29-M, 1965 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜਿੱਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1965 ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਪਰਮੇਧ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਸੀ. ਸੇਤੀਆ, ਐਸ.ਸੀ. ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਜੇ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਐਲ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

B AINS, J.—(1) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ, ਦਾ ਵਿਆਹ 13 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੰਦਭਾਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸੁਖਾਵਾਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀਅ ਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਕਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਅਜਿੱਤ ਨਫਰਤ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ » ਚੰਗਾ ਜਿਨਸੀ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- “(i) ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਜੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ?
- (iii) ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ,
ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕੌੜੇ ਲੱਗਾ ?
- (iv) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (v) ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (vi) ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ °
- (vii) ਦੇਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ?
- (viii) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਪੁੰਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ?
- (ix) ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ? ਜੇ,
- (x) ਰਾਹਤ. »

(2) The 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 6th ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

Promod Sharma v. Shrimati Radha (Bains, J.)

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ (FAO ਨੰਬਰ 29-M of 1965) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰਵ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 263 ਆਫ 1966 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 6 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

“15. ਤਲਾਕਸੂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਦੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬੀਤ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਧਿਰਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਜਾਂ ਜੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਿਨੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਅਵਿਨਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1)। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਤਲਾਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਉਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਿਨਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਦਰ ਮੋਹਿਨੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਤੀ ਅਵਿਨਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 581.

Promod Sharma v. Shrimati Radha (Bains, J.)

ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤੀ ਨੇ 2 ਜੁਲਾਈ 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਤਨੀ ਚੰਦਰ ਮੋਹਿਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ 20 ਮਈ 1965 ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

“ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਰਿਯਾਦਾ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਖੋਹ ਸਕਦੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇਸ Couit ਨੂੰ ਸਹੀ ਝੂਠ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸੀ। ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋਖਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 20 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਟੀਸੀਸੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਰਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ। *ਕਰਮ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਰੋ*, (2), ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਬਲ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਸਾਢੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

(2) 1970 PLR 503

Promod Sharma v. Shrimati Radha (Bains, J.)

ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਮੋਹਨਮੁਰਾਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੁਸੁਮਕੁਮਾਰੀ (3) ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਨਾ ਤਾਂ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ Ethce ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕੇਬਜੈਕਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਿਛਲੇ 14/15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੈਟਲ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 194.

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) I ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ

ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1966 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 28*37) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ (ਨੰਬਰ 29-ਐਮ ਆਫ 1965) ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ 10,000: -

(1) ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 5,000, ਭਾਵ, 'ਤੇ। ਜਾਂ 3 ਜੁਲਾਈ, 1975 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ;

, (ii) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁ. 3 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1,000, ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ 4,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 1,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ: 3 ਸਤੰਬਰ, ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਨਵੰਬਰ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1975, ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 12 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

- **ਏਵੀਜੇ**

ਰਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ; .

(8) Accordingly Civil ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 2837 of 19 1966 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 29-M ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਰੁ. ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ 10,000, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Promod Sharma v. Shrimati Radha (Bains, J.)